

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
AVOKATI I POPULLIT
Seksioni i Përgjithshëm

Adresa: Bulevardi "Zëri i Ardit" Nr.2
Tiranë, Shqipëri

Tel/Fax: +355 4 236 3000/3000
E-mail: ap@avokatipopullit.gov.al
www.avokatipopullit.gov.al

Nr. *21/1540-5* Prot.
Nr. Dok. 201501240/5

Tiranë *23.09*/2015

Lënda : *Rekomandim për konstatimin e pavlefshmërisë së pjesëshme absolute, të vendimit nr.8 datë 29.05.2015*

Drejtuar : Këshillit Kombëtar
të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë

Tiranë

Presidentes së Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë
Zj. Diana TOMA

Tiranë

Të nderuar zj/z, anëtarë të Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë,

E nderuara zj. Toma,

Pranë institucionit të Avokatit të Popullit, shtetasi Andrea Matua së bashku me disa shtetas të tjerë me profesionin farmacistë kanë paraqitur një ankesë, në të cilën kundërshtojnë një vendim të nxjerrë nga ana e Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë, në datë 29 Maj 2015.

Sikundër ata shkruajnë, ky vendim i heq të drejtën e ushtrimit të profesionit farmacistëve të cilët kanë mbushur moshën për të dalë në pension. Duke dhënë një sërë detajesh që lidhen me përmbajtjen, si dhe me procedurën për nxjerrjen e këtij vendimi nga ana e Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë, ankuesit theksojnë se, ky vendim është arbitrar, antiligjor dhe diskriminues.

Në këto rrethana, ankuesit kanë kërkuar ndërhyrjen e Avokatit të Popullit, për sqarimin dhe zgjidhjen e kësaj çështjeje.

Me marrjen në shqyrtim të kësaj çështjeje nga ana jonë, entit publik të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë (UFSH) i janë kërkuar shpjegime, përsa i përket trajtimit që i është bërë kësaj çështjeje dhe arsyeve të nxjerrjes

së këtij vendimi, duke kërkuar njëkohësisht vënien në dispozicion të një kopjeje të tij.

Me anë të shkresës nr.603 datë 4.08.2015 të Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, jemi vënë dijeni të faktit se, Këshilli Kombëtar i Urdhërit të Farmacistëve në mbledhjen e datës 29.05.2015, ka vendosur miratimin e disa ndryshimeve në Statutin e Farmacistëve të Shqipërisë.

Sipas kësaj përgjigje thuhet se, "Nder të tjera në nenin 19, të Statutit është shtuar një paragraf i cili është miratuar në mbështetje të plotë me kompetencat e Këshillit Kombëtar dhe legjislacionit në fuqi, si në vijim cituar.

- Neni 6, pika 3 në Ligjin nr.9150 datë 30.10.2003 "Për urdherin e Farmacistëve të Shqipërisë, shprehet, "Këshilli Kombëtar i Urdhërit të Farmacistëve përcakton kriteret për pranimin e farmacistëve në këtë urdher".
- Këshilli Kombëtar i Urdhërit të Farmacistëve harton dhe miraton Kodin e Deontologjisë Farmaceutike, si dhe statutin e Urdhërit të Farmacistëve.

Me rregullimin e ri nënligjor mbrohet interesi publik i cilësisë së shërbimit në farmaceutikë, pasi drejtuesi teknik është garanti ligjor i ushtrimit të aktivitetit të një farmacie, duke patur në konsideratë faktin se anëtarët gëzojnë statusin e farmacistit dhe mund të ushtrorjnë këtë profesion pavarësisht ndryshimeve për drejtuesin teknik të një farmacie, funksion i cili nuk është i barasvlefshëm me profesionin e farmacistit. Pra, në mbështetje të plotë të legjislacionit në fuqi, UFSH-ja ka kryer ndryshimet duke përbushur qëllimin e saj, "Për ruajtjen e cilësisë së lartë të shërbimit farmaceutik dhe për zbatimin e rregullave të moralit e të etikës farmaceutike".

Në argumentimin fundor të dhënë në këtë përgjigje shprehet se; "Rregullimi i ri nënligjor nuk i heq të drejtën e ushtrimit të profesionit farmacistëve të cilët kanë mbushur moshën për të dalë në pension, por përcakton kriteret cilësuese të drejtuesit teknik. Duam të theksojmë se, interesi publik që mbrohet është parësor pasi në shërbimin farmaceutik do të kemi drejtues ligjorë me kohë të plotë dhe jo fiktivë që do të mbikqyrin aktivitetin e farmacisë, duke qënë garant të ushtrimit të tij në përputhje me ligjin".

Përgjigjes së dhënë nga ana e Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, i është bashkëngjitur edhe një kopje e vendimit nr.8 datë 29.05.2015 (protokolluar me shkresën nr.253/7 datë 1.06.2015) "Për disa shtesa në nenin 19, të Statutit të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë, lidhur me detyrat e anëtarit". Megjithëse në këtë shkresë na është konfirmuar se, bashkëngjitur ndodhet edhe një kopje e proces verbalit të mbledhjes së datës 29.05.2015, kjo e fundit faktikisht nuk na është dërguar.

Sikurse rezulton nga përmbajtja e tij, vendimi nr.8 datë 29.05.2015 i Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve është nxjerrë në zbatim të pikës 4, të nenit 11, të Ligjit nr.9150 datë 30.10.2003 "Për urdherin e Farmacistëve në Republikën e Shqipërisë", si dhe të nenit 25, të "Statutit të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë".

Në përmbajtjen e shtuar të nenit 19, të Statutit të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë, sipas këtij vendimi të Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, konstatohet se, janë përcaktuar disa kriteret për cilësimin si drejtues teknik, veç plotësimit të parakushteve të përcaktuara në Ligjin "Për barnat në Shërbimin Farmaceutik".

Duke veçuar parashikimin e kontestuar në ankesën e paraqitur për këtë çështje evidentohet që, paragrafi i shtuar parashikon se:

"Çdo anëtar i Urdhërit të Farmacistëve mund të aplikojë për të qënë drejtues teknik nëse plotëson parakushtet e vendosura në Ligjin "Për Barnat dhe Shërbimin Farmaceutik", si dhe plotëson kriteret e mëposhtme;

- *Të mos ketë mbushur moshën për pension, përjashtuar rastet e të vetëpunësuarve...".*

Efektivisht neni 19, i Statutit të Urdhërit të Farmacistëve ka si objekt të tij, lejen e ushtrimit të profesionit, për profesionin e farmacistit në Shqipëri. Sipas përmbajtjes së kësaj dispozite të Statutit të Urdhërit të Farmacistëve janë disa kushtet ligjore për përfitimin e kësaj lejeje:

1. Ajo është individuale dhe jepet sipas kriterëve të përcaktuara me vendim të Këshillit Kombëtar të Urdhërit.
2. Me këtë leje pajiset çdo farmacist anëtar aktiv vetëm në Urdhërin e Farmacistëve dhe çdo ndihmësfarmacist i regjistruar në Regjistrin e Veçantë të ndihmës farmacistëve.
3. Leja bëhet e pavlefshme kur farmacistit, apo ndihmës farmacistit i është ndërprerë anëtarësimi, apo regjistrimi.

Edhe në pikën 2, gërma "e", të nenit 2, të Ligjit nr.9510 datë 30.10.2003 "Për Urdhërin e Farmacistëve në Republikën e Shqipërisë", përcaktohet se:

"Në përmbushje të misionit të tij, Urdhëri i Farmacistëve:

- *Jep dhe heq të drejtën vetjake për ushtrimin e këtij profesioni".*

Në dukje të parë deri këtu gjërat formalisht janë në rregull dhe pa u thelluar më tej mund të thuhet se, sikundër konfirmohet edhe në përgjigjen tuaj, me kriterin e sipërcituar në këtë ankesë, të shtuar në nenin 19 të Statutit të Urdhërit të Farmacistëve, Këshilli Kombëtar i Urdhërit të Farmacistëve ka zbatuar juridiksionin dhe kompetencat e tij ligjore.

A qëndron në të vërtetë ky konkluzion paraprak?

Urdhëri i Farmacistëve të Shqipërisë është krijuar mbi bazën e parashikimeve të Ligjit nr.9510 datë 30.10.2003 "Për Urdhërin e Farmacistëve në Republikën e Shqipërisë", si një ent publik. Si i tillë, ai është pjesë e organeve të administratës publike në Republikën e Shqipërisë.

Sipas pikës 1, të nenit 3, të Ligjit "Për Urdhërin e Farmacistëve në Republikën e Shqipërisë"; "Urdhëri i Farmacistëve mbikqyr respektimin e të drejtave dhe detyrave të personave, që ushtrojnë profesionin e farmacistit në Republikën e Shqipërisë, sipas rregullave të Kodit të Deontologjisë Farmaceutike Shqiptare, për mbrojtjen e popullatës nga kequshtrimi i profesionit dhe cënimet e etikës farmaceutike, si dhe nga veprime të tjera që privojnë kujdesin e nevojshëm farmaceutik".

Duke patur këtë juridiksion të përcaktuar me ligj, një nga kompetencat e tij sikurse është theksuar edhe më sipër është, sipas pikës 2, gërma "e", të nenit 2, të Ligjit "Për Urdhërin e Farmacistëve në Republikën e Shqipërisë", dhënia dhe heqja e të drejtës vetjake për ushtrimin e profesionit të farmacistit.

Efektivisht dy janë parakushtet bazë për ushtrimin e profesionit, apo e thënë ndryshe të ushtrimit efektiv të së drejtës për punë të një individi të diplomuar për farmacist, së pari, diplomimi në arsimin e lartë (e drejta për të zgjedhur profesionin), dega Farmaci dhe së dyti, dhënia e lejes së ushtrimit të

profesionit, për profesionin e farmacistit (e drejta për të zgjedhur vendin e punës).

Cilësimi me diplomë universitare si Farmacist, është juridiksion dhe kompetencë e institucioneve të tjera, ndërsa leja e ushtrimit të profesionit është juridiksion dhe kompetencë e UFSH-së. Nëse individit plotëson këto dy parakushte ligjore arrin të ushtrojë lirshëm dhe pa pengesa të drejtën e tij për punë, në ushtrimin e profesionit të farmacistit. Çdo kriter për përmbushjen e këtyre parakushteve lidhet drejtëpërdrejtë me ushtrimin efektiv të së drejtës për punë. Në këtë këndvështrim është e natyrshme dhe e arsyeshme që të vendosen kriteret ligjore lejuese, por edhe ndaluese.

Pikërisht kriteret ligjore ndaluese në këtë rast janë edhe thelbi i trajtimit të çështjes, pasi ato kufizojnë të drejtat e individit në kundërshtim me përcaktimet dhe parimet e shtetit të së drejtës, nëse ato vendosen pa respektuar parimet kushtetuese, si dhe në tejkalim të aspektit juridiksional dhe kompetencial nga ana e një organi të administratës publike, duke përbërë kështu cënim serioz të të drejtave themelore të njeriut.

Të nderuar zj/z, anëtarë të Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë,

E nderuara zj. Toma,

Për t'ju kthyer rastit në fjalë, megjithëse nga ana juaj në përgjigjen e dhënë me shkresën nr.603 datë 4.08.2015 shkruhet se, funksioni drejtuesit teknik nuk është i barasvlefshëm me profesionin e farmacistit. Në një aspekt teknik të trajtimit të çështjes biem dakort në këtë pikë, por në këndvështrimin e garantimit të së drejtës për punë, edhe drejtuesi teknik i një farmacie është farmacist.

Në këtë sens, e drejta për punë dhe ushtrimi efektiv i saj, në kuptimin e respektimit dhe garantimit të të drejtave të njeriut funksionon dhe kuptohet njëjtë, si për drejtuesin teknik, ashtu edhe për farmacistin e thjeshtë. Këtë përcaktim dhe logjikë ndjek edhe Ligji nr.9510 datë 30.10.2003 "Për Urdhërin e Farmacistëve në Republikën e Shqipërisë".

E drejta për punë e cila shpehet nëpërmjet të drejtës për të zgjedhur profesionin dhe vendin e punës, garantohet nga neni 49, i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, ku thuhet shprehimisht se:

"Secili ka të drejtë të ftojë mjetet e jetesës së tij me punë të ligjshme, që e ka zgjedhur, ose pranuar vetë. Ai është i lirë të zgjedhë profesionin, vendin e punës, si dhe sistemimin e kualifikimit të vet profesional.

Të punësuarit kanë të drejtën e mbrojtjes shoqërore në punë",

si dhe nga neni 6.1, i Paktit Ndërkombëtar për të Drejtat Ekonomike, Sociale dhe Kulturore.

Kjo e drejtë në kuptim të nenit 49 të Kushtetutës, përfshin zgjedhjen e lirë të profesionit, vendin e punës dhe sistemin e kualifikimit profesional, me qëllim sigurimin e mjeteve të jetesës në mënyrë të ligjshme. Zgjedhja e profesionit, siç parashikohet nga dispozita kushtetuese, është një e drejtë e individit në kuptimin, që ai i përkushtohet një veprimtarie për të siguruar mjetet e jetesës. Kjo e drejtë e individit për të përfituar me punë të ligjshme fiton

rëndësi edhe nga pikepamja sociale, pasi puna si profesion është një vlerë edhe për kontributin që i sjell shoqërisë në tërësi.¹

Ndërkohë jurisprudenca e Gjykatës Europiane të të Drejtave të Njeriut, përkufizon të drejtën për të punuar si: "zgjedhja e një profesioni, e një vendi për të punuar dhe e sistemit të kualifikimit profesional, me qëllim sigurimin e mjeteve të jetesës në mënyrë të ligjshme. Zgjedhja e profesionit, sikurse parashikohet nga dispozita kushtetuese, është një e drejtë e individit në kuptimin që ai i kushtohet një aktiviteti për të siguruar mjetet e jetesës.(...) E drejta për të punuar dhe liria e profesionit nënkuptojnë çdo veprimtarë të ligjshme që sjell të ardhura dhe që nuk ka një afat kohor të përcaktuar, me përjashtim të rasteve kur ka një rregullim të veçantë ligjor. Në këtë kuptim, veprimi i organeve shtetërore që sjell pasoja direkte që pengojnë aktivitetin profesional është një shkelje e kësaj lirie për të vepruar. Garancia që Kushtetuta i jep një individit në lidhje me të drejtën për të punuar dhe lirinë e zgjedhjes së profesionit ka për qëllim mbrojtjen e tyre nga kufizimet e pajustificuara të vendosura nga shteti". (Vendim i datës 11 Korrik 2006)

Megjithatë, e drejta për ushtrimin e një profesioni mund të kufizohet nga rregullime të arsyeshme që mund t'i atribuohen konsideratave të së mirës së përgjithshme. Liria për të zgjedhur një profesion, megjithatë, mund të kufizohet vetëm për hir të një *interesi publik detyrues*; pra, nëse pas një shqyrtimi të kujdesshëm, ligjvënësi vendos se një interes i përgjithshëm duhet mbrojtur, atëherë ai mund të vendosë kufizime për ta mbrojtur atë interes, por vetëm deri në atë nivel që mbrojtja nuk mund të realizohet nga një kufizim më i lehtë i lirisë për të zgjedhur. Në rastin kur cënimi i së drejtës për të zgjedhur një punë është i paevitueshëm, ligjvënësi duhet të përdorë gjithmonë mjetet rregulluese më pak kufizuese ndaj të drejtës themelore.

Kufizimet e të drejtës për të punuar duhet të vendosen me ligj, duhet të jenë proporcionale dhe nuk duhet të prekin thelbin e kësaj të drejte. Ky është një parim kushtetues, i parashikuar shprehimisht në nenin 17, të Kushtetutës.

Nëse ligjvënësi e kushtëzon të drejtën për të nisur një aktivitet profesional me përmbushjen e disa kriterëve të caktuara, duke cënuar kështu mbi të drejtën për të zgjedhur një profesion, në këtë rast, rregullimet për të mirën e përgjithshme janë të legjitimuara. Por, këto kufizime duhen bërë vetëm kur veprime të tilla janë absolutisht të nevojshme për të mbrojtur në veçanti interesa të rëndësishme të komunitetit dhe duhet që, në të gjitha këto raste, masa kufizuese e përzgjedhur të përmbajë cënimin më të vogël të mundshëm.

A ndodhemi në këto kritere të përcaktuara nga dispozita të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe dispozitat e Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut?

Gjykojmë se jo dhe ky konkluzion del për disa arsye, të cilat radhiten si më poshtë vijon:

1. Kufizimi i së drejtës për të zgjedhur një punë, apo edhe vazhduar një punë, sikurse në çështjen objekt i ankesës së paraqitur tek Avokati i Popullit, nëpërmjet kriterit të moshës për pension, mund të kryhet në parim duke zbatuar kriteret e vendosura në nenin 17, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Por, përsëri duhet të

¹ Shih vendimin nr.20, viti 2006 të gjykatës Kushtetuese.

ruajmë rezervën se, dispozitat ligjore kufizuese duhet të jenë proporcionale dhe nuk duhet të prekin thelbin e kësaj të drejte. Kufizimet duhen bërë vetëm kur veprime të tilla janë absolutisht të nevojshme për të mbrojtur në veçanti interesa të rëndësishme të komunitetit dhe duhet që, në të gjitha këto raste, masa kufizuese e përzgjedhur të përmbajë cenimin më të vogël të mundshëm.

Nisur nga këto standarde dhe parime të shtetit të së drejtes, konstatohet së pari se, *kufizimi që ka ndodhur është realizuar përmes një akti nënligjor, respektivisht të vendimit nr.8 datë 29.05.2015, të Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve.*

2. Përcaktimi i dhënë në vendimin nr.8 datë 29.05.2015, të Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, në përmbajtjen e shtuar të nenit 19, të Statutit të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë, ku parashikohet se:
"Çdo anëtar i Urdhërit të Farmacistëve mund të aplikojë për të qënë drejtues teknik nëse plotëson parakushtet e vendosura në Ligjin "Për Barnat dhe Shërbimin Farmaceutik", si dhe plotëson kriteret e mëposhtme:
- Të mos ketë mbushur moshën për pension, përjashtuar rastet e të vetëpunësuarve...",
identifikon marrjen e një kompetence në mënyrë krejtësisht të kundërligjshme nga ana e Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve. Kjo kompetencë është vetëm e Kuvendit të Shqipërisë dhe realizohet përmes nxjerrjes së një ligji, që qëllimon sipas kriterëve kushtetuese të nenit 17, kufizimin e një të drejte të afirmuar shprehimisht në Kushtetutë.
3. Parimi i shtetit të së drejtës detyron të gjitha organet e administratës publike që të ushtrojnë kompetencat e tyre vetëm në kuadër dhe në bazë të normave kushtetuese. Aktet juridike që nxirren nga këto organe duhet të jenë në pajtim me aktet juridike më të larta, si në kuptimin formal, ashtu edhe në atë material. Respektimi i hierarkisë së akteve normative është një detyrim që rrjedh nga parimi i shtetit të së drejtës dhe i koherencës në sistemin ligjor. Trajtimi i kësaj çështjeje nuk e ka respektuar këtë parim, pasi kufizimi që vendimi nr.8 datë 29.05.2015, i Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, i bën të drejtës për punë, vendoset së paku formalisht përmes një akti normativ, më i ulët në hierarki se sa një ligj.
4. Sikurse përcaktohet në Ligjin nr.7703 datë 11.05.1993 "Për sigurimet shoqërore në Republikën e Shqipërisë", i ndryshuar, pensioni (i pleqërisë) si koncept është një e drejtë individuale, që mund të kërkohet nga ana e individit rast pas rasti, kundrejt shërbimit publik të sigurimeve shoqërore në vend, me plotësimin e dy kushteve, së pari, mbushjen e moshës taksative për përfitimin dhe së dyti, plotësimin e viteve të parashikuara të nevojshme si vjetërsi në punë, gjatë të cilave janë derdhur kontribute në sistemin e sigurimeve shoqërore. Si një e drejtë individuale, e drejta për pension mund të kërkohet vullnetarisht apo jo, në momentin kur një individ ka plotësuar kushtet për pension. Ky rregullim gjendet edhe në vet dispozitat e Ligjit "Për sigurimet shoqërore në Republikën e

- Shqipërisë", ku pranohet vazhdimi individual i marrëdhënies së punës edhe pas plotësimit de facto/de jure të kriterëve për përfitim pensioni. Duke qënë së këto kushte flasim për të drejtën për pension dhe jo për detyrimin për të dalë në pension, parashikimi i mbushjes së moshës për pension si kufizim për të drejtën për të punuar dhe të lirisë së profesionit, përbën një veprim të organeve shtetërore që sjell pasoja direkte që pengojnë aktivitetin profesional është një shkelje e kësaj lirie për të vepruar. E drejta për të punuar dhe liria e profesionit nënkuptojnë çdo veprimtari të ligjshme që sjell të ardhura dhe që nuk ka një afat kohor të përcaktuar, me përjashtim të rasteve kur ka një rregullim të veçantë ligjor.
5. Nga argumentet e dhëna në shpjegimet tuaja, përpos thelbit të trajtimit ligjor të kësaj çështjeje, ju faktikisht paragjykoni mbi një çështje të cilën nga kompetenca normale ligjore e gjyqimit rast pas rasti, e keni kaluar në një dispozitë normative të përgjithshme.
 6. Në ankesën e paraqitur janë rreshtuar edhe disa arsye të tjera që kanë të bëjnë me ligjshmërinë e procedurës së mbledhjes, ku edhe është nxjerrë vendimi nr.8 datë 29.05.2015, i Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, kuorumi të nevojshëm për vlefshmërinë e votimit etj. Faktikisht ne kemi gjykuar se, edhe nëse ekzistojnë këto shkelje ato janë aksesore në krahasim me konkluzionet e mësipëme të paraqitura në rekomandim, por nëse realisht këto shkelje ekzistojnë, ato do të përforconin përfundimin që del në këtë rekomandim.

Bazuar në të gjitha këto konstatime, është e qartë se vendimi i nxjerrë nga Këshilli Kombëtar i Urdhërit të Farmacistëve, në cilësinë e organit të administratës publike është një akt administrativ pjesërisht absolutisht i pavlefshëm, në përputhje me parashikimet e bëra në gërmën "b", të nenit 116, të Kodit të Procedurave Administrative.

Si i tillë, vendimi nr.8 datë 29.05.2015, i Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, për pjesën e përmbajtjes së shtuar të nenit 19, të Statutit të Urdhërit të Farmacistëve të Shqipërisë, ku parashikohet se:

"Çdo anëtar i Urdhërit të Farmacistëve mund të aplikojë për të qënë drejtues teknik nëse plotëson parakushtet e vendosura në Ligjin "Për Barnat dhe Shërbimin Farmaceutik", si dhe plotëson kriteret e mëposhtme:

- Të mos ketë mbushur moshën për pension, përjashtuar rastet e të vetëpunësuarve..."

duhet të konstatohet nga ana juaj si absolutisht i pavlefshëm, për të mos prodhuar pasoja, që realisht ai nuk mund ti prodhojë ligjërisht

Në këtë këndvështrim, duam t'ju kujtojmë perkufizimin tashme të pranuar nga Parlamenti European, në lidhje me keqadministrimin nga ana e organeve të administratës publike, sipas të cilit:

"Keqadministrimi ndodh kur një organ publik, nuk vepron në përputhje me një rregull apo princip, i cili është i detyrueshëm për të".

Nga ana tjetër, në akordancë me pikën 2, të nenit 15, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, organet e pushtetit publik, në përmbushje të detyrave të tyre duhet të respektojnë të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, si dhe të kontribuojnë në realizimin e tyre.

Për sa më sipër, në mbështetje të pikës 3, të nenit 63, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, të nenit 24/b, të Ligjit Nr.8454 datë 4.02.1999

"Për Avokatin e Popullit", i ndryshuar dhe në përputhje me pikat 1 dhe 2, të nenit 117, të Kodit të Procedurave Administrative, ku thuhet përkatësisht, shprehimisht se:

"Pas përfundimit të hetimeve, Avokati i Popullit....."

- *paraqet rekomandime për vënien në vend të së drejtës së shkelur tek organi administrativ që, sipas tij, ka shkaktuar shkelje të të drejtave dhe lirive";*

"Kur Avokati i Popullit vëren se është vetë përmbajtja e ligjit ose e akteve të tjera normative dhe jo zbatimi i tyre shkak që krijon premisa për shkelje të të drejtave të njeriut, të njohura nga Kushtetuta ose ligjet e tjera, ka të drejtë:

- t'u propozojë organeve të administratës ndryshimin ose përmirësimin e akteve nënligjore...";

"- Aktet administrative absolutisht të pavlefshme nuk prodhojnë pasojë ligjore pavarësisht nga fakti nëse janë deklaruar, apo jo si të tillë.

- *Secila palë e interesuar mund të kërkojë që akti administrativ të shpallet absolutisht i pavlefshëm. Kërkesa në fjalë mund të bëhet në çdo kohë. Organi administrativ kompetent, me nismën e tij, mundet të deklarojë një akt administrativ absolutisht të pavlefshëm në çdo kohë";*

REKOMANDOJMË

Inicimin dhe përfundimin sa më të shpejtë të procedimit administrativ për konstatimin e pavlefshmërisë së pjesëshme absolute, të vendimit nr.8 datë 29.05.2015, të Këshillit Kombëtar të Urdhërit të Farmacistëve, për sa referohet në këtë rekomandim.

Sjellim në vëmendjen tuaj faktin që, sipas nenit 24/b, të Ligjit "Për Avokatin e Popullit", i ndryshuar, mosshqyrtimi i propozimit brenda 30 ditëve, sjell si pasojë pezullimin e fuqisë së akteve nënligjore që shkaktojnë shkelje të të drejtave dhe lirive.

Në përputhje me nenin 22, të Ligjit Nr.8454 datë 4.02.1999 "Për Avokatin e Popullit", i ndryshuar, lutemi të na vini në dijeni për qëndrimin tuaj, ndaj këtij rekomandimi.

Duke besuar në mirëkuptimin tuaj,

KOMISIONERI

Ermir KAPEDANI